

voor de aandelen was gevormd, er kon dus geen sprake zijn van gelijktijdigheid. De informatie in de emissieadvertentie is daarmee feitelijk onjuist en misleidend.

Het prospectus maakte geen melding van de door de bank gehouden aandelen ViaNet. De bank heeft daarmee essentiële informatie achtergehouden voor de beleggers. Zouden de beleggers daarvan hebben geweten, dan waren zij niet tot aankoop van de aandelen overgegaan. De ontbrekende informatie was van dien aard dat deze niet als materieel bestempeld kon worden. Er is dus sprake van een misleidende omissie. Door haar handelen heeft de bank de beleggers niet in staat gesteld een gedegen risicoanalyse te maken. De beleggers is niet de gelegenheid geboden om rekening te houden met de effecten van de niet-gelijktijdige koersvorming en de verkoop van de door de bank gehouden aandelen ViaNet op de uiteindelijke koers.

VERWEREN VAN DE BANK

Fortis zal op grond van de Woh moeten aantonen dat de door haar verstrekte informatie volledig, materieel juist en passend was, waardoor er geen sprake is van een oneerlijke handelspraktijk. Zij zal stellen dat volgens de Wet op het financieel toezicht geen informatie over de 'eigen' aandelen van de bank in het prospectus hoefde te worden opgenomen. De bank mocht er verder van uitgaan dat de gemiddelde belegger wist dat bij een dual listing eerst na koersvorming een notering tot stand komt en dat dit dus niet exact gelijktijdig zou zijn.

Daarnaast zal de bank stellen dat in deze specifieke omstandigheden ook zonder de verkoop van de door haar gehouden aandelen een soortgelijke koers zou zijn ontstaan. Er is dus geen sprake van misleiding. Ten slotte zal de bank aanvoeren dat de schade die de beleggers hebben geleden, haar niet kan worden toegerekend. Ook als beleggers hadden geweten dat de bank zelf aandelen kon verkopen en dat de notering niet exact gelijktijdig zou plaatsvinden, zouden zij de aandelen hebben gekocht.

UITKOMST ONDER DE WOH

Ook als de Woh van toepassing zou zijn geweest, zouden de vorderingen van de Stichting naar onze mening zijn afgewezen, omdat onvoldoende kan worden aangetoond dat er sprake is van een oneerlijke handelspraktijk. De gemiddelde belegger

BETERE BELEGGERSBESCHERMING?

Het zal geen verrassing zijn dat naar onze mening de Woh en de gewijzigde Whc niet tot een materiële verbetering van de bescherming van beleggers hebben geleid. Ook met de Woh blijft het probleem met betrekking tot het aantonen van het causaal verband tussen enerzijds de handeling van de, in ons voorbeeld, aanbieder of opsteller van het prospectus en anderzijds de door de consument geleden schade bestaan. Dat een onrechtmatige daad eenvoudiger is vast te stellen, doet daar niet aan af.

Voor wat betreft de Whc geldt dat de consument geen beroep kan doen op deze wet en dat tot nu toe de toezichthouder pas ingrijpt met gebruikmaking van zijn bevoegdheden onder de Whc als het al te laat is en er voor de gedupeerde consument niets meer valt te halen. Dus ondanks dat wij in Nederland op de goede weg lijken te zijn, valt er voor wat betreft de bescherming van beleggers nog een hoop te verbeteren.

Wel heeft de wetgever de afgelopen jaren met name met de invoering en wijziging van de Wet op het financieel toezicht een groot aantal bepalingen ingevoerd die er toe leiden dat het handelen van partijen op de financiële markten steeds meer gericht moet zijn op de belangen van de consumenten. Wij denken bijvoorbeeld aan de kosten transparantie die nu ontstaat doordat allerhande tussenpersonen inzicht moeten geven in de door hen verdiende provisies en de verduidelijking en uitbreiding van de reikwijdte van de financiële bijsluiter. Wij verwachten dan ook dat dit in de toekomst kan leiden tot meer voorzichtigheid bij aanbieders op de financiële markten en dat daarmee indirect toch een verbetering van de beleggersbescherming tot stand komt.

Tot slot vervult de consument zelf ook een belangrijke rol. De consument moet namelijk wel van de geboden bescherming gebruik willen maken en niet pas om bescherming gaan roepen wanneer het eigenlijk al te laat is. Naar onze mening mag van de consument worden verwacht dat deze kritisch een afweging maakt als het gaat om het doen van beleggingen. Immers, in het verleden behaalde rendementen bieden geen garantie voor de toekomst. ■